

ПЕР.ЕКП.23

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

(Ή ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ)

Το βιβλίο "Τα ζώα της λίμνης Κορώνειας διηγούνται..." είναι μια ομοδική εργασία των μαθητών της Στ' τάξης του Δημοτικού Σχολείου Αγίου Βασιλείου (σχ. έτος 1998-99).

Τα παιδιά μεγάλωσαν ακούγοντας τους γονείς τους για το πόσο όμορφη ήταν η λίμνη παλιά, για τα πεντανόστιμα γυβάδια της και το πλήθος των πουλιών που φιλοξενούσε.

Το μόνο όμως που έβλεπαν τα ίδια, απ' όταν θυμούνταν τον εαυτό τους, ήταν μια λίμνη που αργοπέθαινε, χιλιάδες στρέμματα αποκαταρριφθείσας έκτασης, βάρκες που ποτέ δεν τις είδαν να λικνίζονται στο νερό, αλλά να σαπίζουν ανάμεσα στα καλάμια...

Έψαχναν ευκαιρία να ασχοληθούν από κοντά με το ζήτημα της λίμνης, να τη γνωρίσουν καλύτερα μέσα από τις αναμνήσεις παππούδων, παλιές φωτογραφίες, βιβλιογραφία...

Να έρθουν σε επαφή με τους αμόδιους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης και των οργανισμών που ασχολούνται με τη λίμνη και τα προβλήματα της, να γνωρίσουν τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί για τη σωτηρία της, να βοηθήσουν και αυτοί - αν και μικροί - όσο μπορούν στην προσπάθεια που κάνουν κάποιοι περιβαλλοντικά ευαισθητοποιημένοι άνθρωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ευχαίσθητε λοιπόν οι μαθητές μ' αυτό το θέμα δεν έχασαν την ευκαιρία να ασχοληθούν με το πρόβλημα της λίμνης, συνδυάζοντας την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση με το Πιλοτικό Πρόγραμμα Ενισχυτικής Διδασκαλίας (ΕΠΕΑΕΚ) που εφαρμόστηκε στο σχολείο τους εκείνη τη χρονιά (επιτημ. Υπεύθ. η καθηγήτρια του Α.Π.Θ. Τζέλα Βαράβα - Σκούρα). Κατά τη συγγραφή του παραμυθιού εφάρμοσαν τη μέθοδο «της Λειτουργικής χρήσης της γλώσσας» (Χαράλαμπίτσουλος Αγαθονλής, καθηγητής του Α.Π.Θ.) μια και τα περισσότερα χρόνια στο δημοτικό ακολούθησαν πειραματικά αυτήν τη μέθοδο στο μάθημα της Γλώσσας.

Τα στοιχεία που συγκεντρώσαν από την έρευνά τους τα ενσωμάτωσαν σ' ένα παραμύθι, όπου τα ίδια τα πουλιά - και άλλα ζώα της λίμνης - διηγούνται με απλά λόγια την ιστορία της, την ταρινή της ειζόνα (χρησιμοποιώντας όταν χρειάζεται και τους απαραίτητους περιβαλλοντικούς όρους). Μιλούν όπως μόνο τα παιδιά, συγγνώμη, μόνο τα πουλιά μπορούν να μιλήσουν σ' άλλα πουλιά.

Η εικονογράφηση έχει γίνει από τους ίδιους τους μαθητές, χωρίς καμιά καθοδήγηση από μεγάλο, παρά μόνο από το δικό τους μυστικό ιστορικό κόσμο, που ευτυχώς μας χαρίζει ακόμη εικόνες σπάνιας ομορφιάς.

Στην εκπαίδευση γνωρίζουμε ότι τα παιδιά τις περισσότερες φορές μπορούν να διδάξουν καλύτερα τους συνομήλικούς τους και ίσως κι εμάς τους μεγαλύτερους.

Το παραμύθι αυτό μπορεί να μιλήσει κατευθείαν στην ψυχή των παιδιών και να γίνει σημαντικό βοήθημα στα χέρια των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με την περιβαλλοντική εκπαίδευση.

ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ

Δ/ντρια Δημ. Σχολείου Αγίου Βασιλείου
Δήμου Κορώνειας